

 Print Page

Sri Guru Granth Sahib

Displaying 1047 of

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥

Jo This Bhaavai Soee Karasee ||

He does whatever He pleases.

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੩) ੧੬:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥

Aapahu Hoaa Naa Kishh Hosee ||

No one has done, or can do anything by himself.

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੩) ੧੬:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥

Naanak Naam Milai Vaddiaaee Dhar Saachai Path Paaee Hae ||16||3||

O Nanak, through the Name, one is blessed with glorious greatness, and obtains honor in the Court of the True Lord. ||16||3||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੩) ੧੬:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Maaroo Mehalaa 3 ||

Maaroo, Third Mehl:

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੧੦੪੭

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥

Jo Aaeiaa So Sabh Ko Jaasee ||

All who come shall have to depart.

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੨

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥

Dhoojai Bhaae Baadhhaa Jam Faasee ||

In the love of duality, they are caught by the noose of the Messenger of Death.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੨

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥

Sathigur Raakhae Sae Jan Oubarae Saachae Saach Samaaee Hae ||1||

Those humble beings who are protected by the True Guru, are saved. They merge into the Truest of the True. ||1||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੩

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥

Aapae Karathaa Kar Kar Vaekhai ||

The Creator Himself creates the creation, and watches over it.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੨:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੩

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥

Jis No Nadhar Karae Soee Jan Laekhai ||

Thay alone are acceptable, upon whom He bestows His Glance of Grace.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੨:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੩

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥

Guramukh Giaan This Sabh Kishh Soojhai Agiaanee Andhh Kamaaee Hae ||2||

The Gurmukh attains spiritual wisdom, and understands everything. The ignorant ones act blindly. ||2||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੨:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੪

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਮਨਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥

Manamukh Sehasaa Boojh N Paaee ||

The self-willed manmukh is cynical; he doesn't understand.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੩:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੪

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥

Mar Mar Janmai Janam Gavaaee ||

He dies and dies again, only to be reborn, and loses his life uselessly again.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੩:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੫

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥

Guramukh Naam Rathae Sukh Paaeiaa Sehajae Saach Samaaee Hae ||3||

The Gurmukh is imbued with the Naam, the Name of the Lord; he find peace, and is intuitively immersed in the True Lord. ||3||

ਮਾਤੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੩:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੫

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁਰਾ ॥

Dhhandhhai Dhhaavath Man Bhaeiaa Manooraa ||

Chasing after worldly affairs, the mind has become corroded and rusty.

ਮਾਤੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੪:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੬

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥

Fir Hovai Kanchan Bhaettai Gur Pooraa ||

But meeting with the Perfect Guru, it is transmuted into gold once again.

ਮਾਤੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੪:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੬

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥

Aapae Bakhas Leae Sukh Paaeae Poorai Sabadh Milaaee Hae ||4||

When the Lord Himself grants forgiveness, then peace is obtained; through the Perfect Word of the Shabad, one is united with Him. ||4||

ਮਾਤੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੪:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੬

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥

Dhuramath Jhoothee Buree Buriaar ||

The false and evil-minded are the most wicked of the wicked.

ਮਾਤੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੫:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੭

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਅਉਗਣਿਆਰਿ ॥

Aouganiaaree Aouganiaar ||

They are the most unworthy of the unworthy.

ਮਾਤੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੫:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੭

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਕਚੀ ਮਤਿ ਫੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥

Kachee Math Feekaa Mukh Bolai Dhuramath Naam N Paaee Hae ||5||

With false intellect, and insipid words of mouth, evil-minded, they do not obtain the Naam. ||5||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੫:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੮

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥

Aouganiaaree Kanth N Bhaavai ||

The unworthy soul-bride is not pleasing to her Husband Lord.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੬:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੮

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਮਨ ਕੀ ਜੁਠੀ ਜੁਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥

Man Kee Joothee Jooth Kamaavai ||

False-minded, her actions are false.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੬:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੮

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥

Pir Kaa Saao N Jaanai Moorakh Bin Gur Boojh N Paaee Hae ||6||

The foolish person does not know the excellence of her Husband Lord. Without the Guru, she does not understand at all. ||6||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੬:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੯

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥

Dhuramath Khottee Khott Kamaavai ||

The evil-minded, wicked soul-bride practices wickedness.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੭:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੯

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥

Seegaar Karae Pir Khasam N Bhaavai ||

She decorates herself, but her Husband Lord is not pleased.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੭:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੦

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥

Gunavanthee Sadhaa Pir Raavai Sathigur Mael Milaaee Hae ||7||

The virtuous soul-bride enjoys and ravishes her Husband Lord forever; the True Guru unites her in His Union. ||7||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੭:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੦

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥

Aapae Hukam Karae Sabh Vaekhai ||

God Himself issues the Hukam of His Command, and beholds all.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੮:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੦

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥

Eikanaa Bakhas Leae Dhhur Laekhai ||

Some are forgiven, according to their pre-ordained destiny.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੮:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੧

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੮॥

Anadhin Naam Rathae Sach Paaeiaa Aapae Mael Milaaee Hae ||8||

Night and day, they are imbued with the Naam, and they find the True Lord. He Himself unites them in His Union. ||8||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੮:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੧

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋਹ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥

Houmai Dhhaath Moh Ras Laaee ||

Egotism attaches them to the juice of emotional attachment, and makes them run around.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੯:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੨

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥

Guramukh Liv Saachee Sehaj Samaaee ||

The Gurmukh is intuitively immersed in the True Love of the Lord.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੯:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੨

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥

Aapae Maelai Aapae Kar Vaekhai Bin Sathigur Boojh N Paaee Hae ||9||

He Himself unites, He Himself acts, and beholds. Without the True Guru, understanding is not obtained. ||9||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੯:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੨

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥

Eik Sabadh Veechaar Sadhaa Jan Jaagae ||

Some contemplate the Word of the Shabad; these humble beings remain always awake and aware.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੦:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੩

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥

Eik Maaeiaa Mohi Soe Rehae Abhaagae ||

Some are attached to the love of Maya; these unfortunate ones remain asleep.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੦:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੩

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

Aapae Karae Karaaeae Aapae Hor Karanaa Kishhoo N Jaaee Hae ||10||

He Himself acts, and inspires all to act; no one else can do anything. ||10||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੦:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੪

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

Kaal Maar Gur Sabadh Nivaarae ||

Through the Word of the Guru's Shabad, death is conquered and killed.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੪

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

Har Kaa Naam Rakhai Our Dhhaarae ||

Keep the Name of the Lord enshrined within your heart.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੫

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

Sathigur Saevaa Thae Sukh Paaeiaa Har Kai Naam Samaae Hae ||11||

Serving the True Guru, peace is obtained, and one merges in the Name of the Lord. ||11||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੧:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੫

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥

Dhoojai Bhaae Firai Dhaevaane ||

In the love of duality, the world wanders around insane.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੨:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੬

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

Maaeiaa Mohi Dhukh Maahi Samaanee ||

Immersed in love and attachment to Maya, it suffers in pain.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੨:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੬

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

Bahuthae Bhaekh Karai Neh Paaeae Bin Sathigur Sukh N Paaee Hae ||12||

Wearing all sorts of religious robes, He is not obtained. Without the True Guru, peace is not found. ||12||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੨:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੬

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

Kis No Keheeai Jaa Aap Karaaeae ||

Who is to blame, when He Himself does everything?

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੩:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੭

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥

Jith Bhaavai Thith Raahi Chalaeeae ||

As He wills, so is the path we take.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੩:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੭

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

Aapae Miharavaan Sukhadhaathaa Jio Bhaavai Thivai Chalaeeae Hae ||13||

He Himself is the Merciful Giver of peace; as He wills, so do we follow. ||13||

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੩:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੭

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥

Aapae Karathaa Aapae Bhugathaa ||

He Himself is the Creator, and He Himself is the Enjoyer.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੪:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੮

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥

Aapae Sanjam Aapae Jugathaa ||

He Himself is detached, and He Himself is attached.

ਮਾਹੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੪:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੮

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

Aapae Niramal Miharavaan Madhhusoodhan Jis Dhaa Hukam N Maettiaa Jaaee Hae ||14||

He Himself is immaculate, compassionate, the lover of nectar; the Hukam of His Command cannot be erased. ||14||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੪:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੮

Raag Maaroo Guru Amar Das

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

Sae Vaddabhaagee Jinee Eaeko Jaathaa ||

Those who know the One Lord are very fortunate.

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ (ਮਃ ੩) (੪) ੧੪:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੦੪੭ ਪੰ. ੧੯

Raag Maaroo Guru Amar Das